¹From whence come wars and fightings among you? come they not hence, even of your lusts that war in your members?2Ye lust, and have not: ye kill, and desire to have, and cannot obtain: ye fight and war, yet ye have not, because ye ask not. Ye ask, and receive not, because ye ask amiss, that ye may consume it upon your lusts. 4Ye adulterers and adulteresses, know ye not that the friendship of the world is enmity with God? whosoever therefore will be a friend of the world is the enemy of God. Do ye think that the scripture saith in vain, The spirit that dwelleth in us lusteth to envy? But he giveth more grace. Wherefore he saith, God resisteth the proud, but giveth grace unto the humble. Submit yourselves therefore to God. Resist the devil, and he will flee from you. Draw nigh to God, and he will draw nigh to you. Cleanse your hands, ye sinners; and purify your hearts, ye double minded. Be afflicted, and mourn, and weep: let your laughter be turned to mourning, and your heaviness. 10 Humble yourselves in the sight of the Lord, and he shall lift you up. 11 Speak not evil one of another, brethren. He that speaketh evil of his brother, and judgeth his brother, speaketh evil of the law, and judgeth the law: but if thou judge the law, thou art not a doer of the law, but a judge. 12 There is one lawgiver, who is able to save and to destroy: who art thou that judgest another?¹³Go to now, ye that say, To day or to morrow we will go into such a city, and continue there a year, and buy and sell, and get gain: 14 Whereas ye know not what

پس خدا را اطاعت نمایید و با ابلیس مقاومت کنید

از کجا در میان شما جنگها و از کجا نزاعها پدید میآید؟ آیا نه از لدّتهای شما که در اعضای شما جنگ میکند؟ طمع میورزید و ندارید؛ میکُشید و حسد مینمایید و نمیتوانید به چنگ آرید؛ و جنگ و جدال میکنید و ندارید، از این جهت که سؤال نمیکنید؛ و سؤال میکنید و نمییابید، از اینرو که به نیّت بد سؤال میکنید، تا در لدّات خود صرف نمایید.

ای زانیات، آیا نمیدانید که دوستیِ دنیا، دشمنی خداست؟ پس هرکه میخواهد دوست دنیا باشد، دشمن خداست؟ پس هرکه میخواهد دوست دنیا باشد دشمن خدا گردد. آیا گمان دارید که کتاب عبث میگوید: روحیکه او را در ما ساکن کرده است، تا به غیرت بر ما اشتیاق دارد؟ ایکن او فیض زیاده میبخشد. بنابراین میگوید: خدا متکبّران را مخالفت میکند، امّا فروتنان را فیض میبخشد. آپس خدا را اطاعت نمایید و با ابلیس مقاومت کنید، تا از شما بگریزد. و به خدا تقرّب جویید تا به شما نزدیکی نماید. دستهای خود را طاهر سازید، ای گناهکاران، و دلهای خود را پاک کنید، ای دودلان. وخود را خوار سازید، و ندهٔ شما به ماتم و خوشی شما ناله و گریه نمایید، و خندهٔ شما به ماتم و خوشی شما به غم مبدّل شود. او مور خدا فروتنی کنید، تا شما را سرافراز فرماید.

¹¹ای برادران، یکدیگر را ناسزا مگویید، زیرا هرکه برادر خود را ناسزا گوید و بر او حکم کند، شریعت را ناسزا گفته و بر شریعت حکم کرده باشد. لکن اگر بر شریعت حکم کنی، عامل شریعت نیستی، بلکه داور هستی. ¹²صاحب شریعت و داور، یکی است که بر رهانیدن و هلاک کردن قادر میباشد. پس تو کیستی که بر همسایهٔ خود داوری میکنی؟

الهان، ای کسانی که میگویید: امروز و فردا به فلان شهر خواهیم رفت و در آنجا یک سال بسر خواهیم برد و تجارت خواهیم کرد و نفع خواهیم بُرد: 14 و حال آنکه نمی دانید که فردا چه می شود؛ از آنرو که حیات شما چیست؟ مگر بخاری نیستید که اندک زمانی ظاهر است و بعد ناپدید می شود؟ 15به عوض آنکه باید گفت که: اگر خدا بخواهد، زنده می مانیم و چنین و چنان می کنیم. 16 امال به عُجب خود فخر می کنید و هر چنین فخر بد است. 17 پس هرکه نیکویی کردن بداند و

James 4

به عمل نیاورد، او را گناه است.

shall be on the morrow. For what is your life? It is even a vapour, that appeareth for a little time, and then vanisheth away. ¹⁵For that ye ought to say, If the Lord will, we shall live, and do this, or that. ¹⁶But now ye rejoice in your boastings: all such rejoicing is evil. ¹⁷Therefore to him that knoweth to do good, and doeth it not, to him it is sin.